

Nota post_30.11.2016

José Miguel G. Cortés: "L'obra de Pepe Espaliú destaca pel seu compromís i el contingut poètic"

L'IVAM inaugura *Cercle íntim: El món de Pepe Espaliú* coincidint amb el Dia Internacional de la Lluita contra la SIDA

València. El director de l'Institut Valencià d'Art Modern (IVAM), **José Miguel G. Cortés**, ha presentat hui als mitjans de comunicació l'exposició *Cercle íntim: el món de Pepe Espaliú* amb un recorregut per la mostra de la qual és comissari.

"Pepe Espaliú és un artista estrany, rar, que va viure sols 38 anys, ja que va morir de SIDA, però en tan poc de temps va realitzar una obra molt important pel seu **sòlid compromís polític i pel seu contingut poètic**, una obra amb un caràcter singular i totalment diferent a allò que es feia a Espanya als anys vuitanta", ha destacat el director de l'IVAM sobre l'artista cordovès. "L'obra de Pepe Espaliú **fuig d'actituds pamfletàries, no està feta de certeses, sinó de dubtes, de suggeriments, d'ambigüitat i de qüestionaments permanents**", ha ressaltat Cortés.

L'exposició, que **reuneix 75 obres de l'artista**, s'inaugura l'1 de desembre coincidint amb el Dia Internacional de la Lluita contra la SIDA. "Hem volgut inaugurar la mostra aquest dia per a retre homenatge a tots els homes i dones que han lluitat contra la SIDA", ha comentat el director de l'IVAM. Aquesta malaltia va tindre una gran importància en l'obra de Pepe Espaliú des que el **1992 va manifestar públicament (fet excepcional a l'Espanya de l'època) que havia contret la SIDA i que era homosexual en el rellevant article publicat al diari El País, "Retrato del artista desahuciado"**, l'1 de desembre del 1992.

L'exposició que presenta l'IVAM s'articula **entorn al cercle "com el continu donar voltes a l'existència humana, com un element de regeneració, de constant renàixer, de despullament d'allò que és accessori i de nu psicològic"**, ha explicat el comissari José Miguel G. Cortés.

La primera sala de la Galeria 1 reuneix un conjunt d'obres d'artistes espanyols i internacionals que Pepe Espaliú sentia com a pròxims i van ser de gran importància en la seua obra. Aquesta primera part mostra **"el caràcter terapèutic de Louise Bourgeois, el tema de la mort en Cristino de Vera, la sensualitat de Robert Mapplethorpe, la dualitat de les obres de Joan Brossa o la circularitat de Marchel Duchamp"**, ha comentat el director de l'IVAM.

La segona sala mostra obres de les series ***Màscares i Sants*** amb gran presència d'ovals buits, màscares i closques de tortugues que en l'obra d'Espaliú adquireixen un caràcter poètic i ens parlen del buit, de l'absència, d'aqueix estar i no estar en el món que ens transmet l'artista.

La següent sala reuneix les diferents variacions realitzades per Pepe Espaliú **amb crosses**, en las quals "transforma un objecte d'ajuda en un objecte pesat, en alguna cosa que pertorba en lloc d'ajudar". El comissari de l'exposició també ha destacat **el vídeo de l'acció "El Niu" (1993)** presentada en la localitat holandesa d'Arnhem, en la qual l'artista pujat a una plataforma construïda a la part alta d'un arbre donava voltes al temps que es despullava i deixava caure la roba en terra a modo de construcció de recer simbòlic.

L'exposició inclou un dels treballs més reconeguts d'Espaliú, ***Carrying Project***, que es materialitza en escultures en forma de palanquins de ferro i cadires cobertes per una caixa tancada i accions relacionades amb l'acte de transportar. "Després de la visita a un museu de carruatges, Pepe Espaliú planteja un carruatge quasi funerari com metàfora del malalt que la societat no vol escoltar ni tocar", ha comentat José Miguel G. Cortés.

En aquesta sala es projecta el conegut vídeo de l'acció ***Carrying*** que va realitzar dues vegades, primer en Sant Sebastià en setembre del 1992 i després a Madrid en desembre del 1992. En aquesta performance, Pepe Espaliú va recórrer els carrers de la ciutat de Sant Sebastià transportat en braços pels seus amics, des de la seu del festival de cinema fins a l'ajuntament. "La importància d'aquesta acció està en el simbolisme: Espaliú va descalç, com si els malalts de SIDA no formaren part d'aquest món", ha postil·lat el comissari.

L'última sala de l'exposició mostra l'obra ***Sense títol (Tres gàbies)***, realitzada quan a l'artista ja li queden pocs mesos de vida, en què fa referència al cos com a espai buit i com a embolcall que empresonar, en un joc lingüístic que al·ludeix a la identitat, la corporeïtat, la relació amb l'altre i la sexualitat. També en ***Luisa II (1993)*** i a través d'un element quotidià com el de la gàbia "ens parla de l'altre, de que encara és possible l'amor". **"A pesar de la seua duresa, l'obra de Pepe Espaliú és un cant a la llibertat"**, ha conclòs el director de l'IVAM.